

Αθήνα, 19 Μαρτίου 2010

ΟΜΙΛΙΑ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΣΤΟ 34^ο ΤΑΚΤΙΚΟ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΓΣΕΕ
ΣΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Φίλες και φίλοι, βρίσκομαι σήμερα εδώ, όχι μόνο για να χαιρετίσω το Συνέδριό σας και να ευχηθώ επιτυχία στις εργασίες του, όπως κάνω σε κάθε Συνέδριο της ΓΣΕΕ, αλλά και επειδή το φετινό σας Συνέδριο διεξάγεται σε μια ιστορική καμπή για την χώρα μας - δυστυχώς, σε μια επώδυνη καμπή, την οποία μπορούμε όμως να μετατρέψουμε όλοι μαζί σε μια νέα μεγάλη ευκαιρία.

Προσωπικά, αισθάνομαι πλήρως το βάρος της δικής μου ιστορικής ευθύνης. Την ανέλαβα, απέναντι στη χώρα, απέναντι στους πολίτες, προκειμένου να οδηγηθούμε έξω από την κρίση, σε ασφαλή νερά.

Θεωρώ αυτονόητη την υποχρέωσή μου, σε τέτοιες κρίσιμες στιγμές για τη χώρα, να συνομιλώ άμεσα και με απόλυτη ειλικρίνεια με τους εκπροσώπους των εργαζομένων, με τη μεγαλύτερη συνδικαλιστική οργάνωση της χώρας μας, γι' αυτό το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε από κοινού, αυτό που αντιμετωπίζει η Ελλάδα, για το πώς και τι πρέπει να κάνουμε, προκειμένου να το αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά. Και τελικά, να αλλάξουμε για πάντα τη χώρα προς το καλύτερο. Προς το καλύτερο για τους εργαζόμενους, προς το καλύτερο για την συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού λαού, που σήμερα αντιμετωπίζει μια αδυσώπητη πραγματικότητα και αδημονεί να ζήσει σε μια χώρα ανάπτυξης για όλους, κοινωνικής δικαιοσύνης, κανόνων και ισονομίας.

Η κρίση που περνάει η Ελλάδα σήμερα, είναι η μεγαλύτερη στην πρόσφατη ιστορία της. Αν όμως δουλέψουμε μαζί, μπορούμε αυτή την κρίση να την μετατρέψουμε σε μια μεγάλη ευκαιρία, ίσως τη μεγαλύτερη που είχαμε ποτέ, για να πάμε την Ελλάδα εκεί όπου μας αξίζει - και μας αξίζει μια καλύτερη Ελλάδα, παρ' όλα όσα γράφονται καθημερινά, σε διεθνές επίπεδο.

Πιστεύουμε στις δυνάμεις μας και μπορούμε να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητές μας. Δεν έχω καμία αμφιβολία γι' αυτό. Και μας πληγώνει όλους να ακούμε και να βλέπουμε, πώς διάφορα Μέσα Ενημέρωσης παραποιούν την ιστορία της πατρίδας μας και του Ελληνισμού. Είναι όμως και αυτός ένας ακόμα λόγος για να αλλάξουμε.

Κυρίες και κύριοι, σήμερα καταβάλλουμε ως λαός βαρύ τίμημα, για εγκληματικές επιλογές προηγούμενων ετών. Και όλοι γνωρίζουμε πώς φτάσαμε ως εδώ. Όλοι ξέρουμε τα χρόνια προβλήματα, αλλά και τις τεράστιες ευθύνες της προηγούμενης κυβέρνησης, που έφερε τη χώρα σε ένα αδιέξοδο. Σε έξι χρόνια, η προηγούμενη κυβέρνηση κατόρθωσε να μειώσει σημαντικά τα πραγματικά εισοδήματα των εργαζομένων, να αδειάσει τα Ασφαλιστικά Ταμεία, αλλά και να φέρει τη χώρα στα πρόθυρα της οικονομικής καταστροφής. Μιας καταστροφής, που παλεύουμε να αποφύγουμε, απ' την πρώτη μέρα που γίναμε Κυβέρνηση.

Οι ευθύνες της Νέας Δημοκρατίας είναι ιστορικές, είναι αυταπόδεικτες. Δεν θέλω όμως να κρύψω πως, ευθύνες έχει συνολικά το ίδιο το πολιτικό σύστημα της χώρας μας, που εδώ και δεκαετίες εξέθρεψε και ανέχτηκε αυτά τα φαινόμενα, που γνώρισαν πρωτοφανή έξαρση την προηγούμενη πενταετία και μας έφεραν ως εδώ.

Αναδείχθηκαν, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, συμπεριφορές, φαινόμενα, αντιλήψεις, που καλλιέργησαν την ανομία στην ευρύτερη κοινωνία, την ανομία και την ασυδοσία. Και η ανομία, η ασυδοσία, ιδιαίτερα σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα, όχι μόνο υπονομεύουν τους δημοκρατικούς μας θεσμούς, αλλά υπονομεύουν και βασικά δικαιώματα και κατακτήσεις των πολιτών και των εργαζομένων, ιδιαίτερα των ασθενέστερων.

Κι αυτό γιατί, απλά, με την ανομία δεν επικρατεί η ισχύς του δικαίου, αλλά το δίκαιο του ισχυρού. Αυτό ακριβώς αποτελεί σήμερα για εμάς το μεγάλο στοίχημα, να δημιουργήσουμε μια χώρα δικαίου, όπου δεν θα ισχύει το δίκαιο του ισχυρού.

Όμως, αυτή η ανομία παρήγαγε και αρνητικά οικονομικά αποτελέσματα, τόσο που χρειάστηκαν έκτακτες αποφάσεις. Αναγκαστήκαμε να πάρουμε τις πιο δύσκολες αποφάσεις, που πήρε ποτέ κυβέρνηση σε αυτή τη χώρα. Το κάναμε, γιατί ήρθε η στιγμή που ο κόμπος έφτασε στο χτένι. Με απόλυτη

ειλικρίνεια απέναντι σε όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες, μιλήσαμε για το σημείο στο οποίο βρισκόμασταν: ένα βήμα πριν από την αδυναμία δανεισμού.

Τις συνέπειες μιας τέτοιας εξέλιξης, για ολόκληρη την κοινωνία, την οικονομία και την εργασία, τις γνωρίζετε και τις γνωρίζουμε όλοι. Με τις αποφάσεις μας, όσο επίπονες, όσο σκληρές και αν είναι, θέλουμε να αποτρέψουμε ακριβώς αυτό το ενδεχόμενο. Να αποτρέψουμε, το να χρειαστεί να πληρώνουμε για δεκαετίες ολόκληρες τοκογλυφικούς τόκους, καταδικάζοντας τη χώρα σε βαθιά και διαρκή ύφεση. Να πέσει η Ελλάδα σε μόνιμη ανυποληψία, να μείνει απομονωμένη από κάθε διεθνή στήριξη.

Κάνουμε αυτή την τεράστια προσπάθεια, ακριβώς για να αναστρέψουμε αυτή την πορεία, να σώσουμε την οικονομία μας, να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία μας, να ελέγχουμε εμείς οι ίδιοι τη μοίρα και την πορεία μας. Να πάρουμε εμείς την τύχη μας, στα δικά μας χέρια, και όχι να την αφήσουμε στις διάφορες διεθνείς αγορές, έρμαιο των διαφόρων κερδοσκόπων. Είναι μια μάχη δύσκολη, αλλά είμαι και είμαστε αποφασισμένοι να τη δώσουμε μέχρι τέλους.

Εκπροσωπείτε τους Έλληνες εργαζόμενους, εργαζόμενους που νιώθουν ότι φέρουν μεγάλο μέρος του βάρους αυτής της εθνικής προσπάθειας. Όμως, με γνωρίζετε και σας γνωρίζω, ποτέ μου δεν θα αδικούσα τους ανθρώπους της καθημερινής μάχης, τους ανθρώπους της εργασίας. Ποτέ μου δεν θα έπαιρνα οποιαδήποτε απόφαση, άδικη για τους πολλούς.

Όμως, τι είναι τελικά σήμερα αδικία; Το να κάνουμε θυσίες σήμερα, για να σταθούμε στα πόδια μας, για να θέσουμε γερές βάσεις για το μέλλον, ή αυτό που θα συνέβαινε σε όλους μας, σε κάθε εργαζόμενο, σε κάθε οικογένεια, σε κάθε συνταξιούχο, αν αγνοούσαμε την κατάσταση και αφήναμε τη χώρα να βυθιστεί ακόμα πιο βαθιά στην κρίση; Θα ήταν μια θέση, μια πράξη, βαθιά ανεύθυνη.

Αυτή η Κυβέρνηση έλαβε εντολή, την εντολή του Ελληνικού λαού, να ανατρέψει τα πάντα στη χώρα, να επαναφέρει τη δικαιοσύνη στην κοινωνία. Και αυτό κάνει.

Σήμερα, όμως, δικαιοσύνη για την κοινωνία σημαίνει πάνω απ' όλα - και είναι προϋπόθεση, μάλιστα - σωτηρία για την πατρίδα μας. Σημαίνει να έχουμε εμείς το δικαίωμα να ορίζουμε την τύχη μας. Σε αυτές τις πρωτοφανείς συνθήκες, δίκαιο είναι καταρχήν να σώσουμε το σπίτι μας.

Αν σήμερα δεν κάνουμε αυτές τις θυσίες, το πρόβλημα θα είναι ανεξέλεγκτο. Και ανεξέλεγκτες θα ήταν και οι οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις για τους πολλούς, τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους ασθενέστερους στην κοινωνία, διότι εκείνοι οι οποίοι θα μπορούσαν να γλιτώσουν από μια τέτοια κρίση, είναι βεβαίως οι πλουσιότεροι και οι ισχυρότεροι.

Η διάσωση της οικονομίας μας και η ανάκτηση της αξιοπιστίας μας, είναι απαραίτητη συνθήκη για να χτίσουμε την Ελλάδα που μας αξίζει, που δικαιούνται όλοι εκείνοι που σήμερα βρίσκονται στη δίνη του κυκλώνα, λόγω εγκληματικών πρακτικών, αλλά και μιας σαθρής νοοτροπίας, που μας οδήγησε στα όρια της παρακμής.

Όταν, προεκλογικά, έλεγα πως «ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε», το εννοούσα απόλυτα. Αλλά δεν είχα ποτέ διανοηθεί ότι η χώρα μας βρισκόταν τόσο κοντά στον πάτο του βαρελιού. Δεν μπορούσε κανένας μας να διανοηθεί το μέγεθος της διάλυσης και της σπατάλης που είχε προηγηθεί.

Είπαμε ότι πρέπει επειγόντως να αλλάξουμε, να αλλάξουμε το κράτος, να χτίσουμε πάνω σε όσα καλά υπήρχαν και να κάνουμε ένα βήμα προς το μέλλον. Δεν βρήκαμε κράτος.

Είπαμε ότι πρέπει να στηρίζουμε τους αδύναμους. Δεν βρήκαμε μόνο άδεια Ταμεία, αλλά και ένα χρέος που ξεπερνούσε κάθε ευφάνταστη πρόβλεψη.

Σήμερα, λοιπόν, δεν έχουμε την πολυτέλεια απλώς να διαπιστώνουμε το πρόβλημα. Οι Έλληνες πολίτες επέλεξαν Κυβέρνηση για να λύσει τα προβλήματα. Κάποια πράγματα είναι εντελώς αυτονόητα, όλοι τα βλέπουν, όλοι τα αναγνωρίζουν. Και οι πολίτες φωνάζουν ότι «το πολιτικό σύστημα εδώ και χρόνια δεν έκανε τίποτα για να τα αντιμετωπίσει».

Η ανάγκη για τη σωτηρία της οικονομίας μας, λοιπόν, δεν προκύπτει σήμερα από κάποια ιδεολογία, προκύπτει από την κοινή λογική. Η ανάγκη για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, της εισφοροδιαφυγής, δεν θα έπρεπε να είναι θέμα άποψης, αλλά όρος επιβίωσης.

Σε μία σύγχρονη και λειτουργική Δημοκρατία, είναι θέμα στοιχειώδους τήρησης των κανόνων που πρέπει να εφαρμόζονται, για να κρατήσουν την κοινωνία μας σε συνοχή, να προστατεύσουμε τα δικαιώματα, τη ζωή, το βίος των πολιτών.

Η εξάλειψη της διαφθοράς δεν θα έπρεπε να ανάγεται στη σφαίρα της πολιτικής αντιπαράθεσης. Είναι αυτονόητο καθήκον της Πολιτείας, να αποκαταστήσουμε την κοινωνική δικαιοσύνη και να πάμε σε μία πολιτική αναδιανομής του εισοδήματος.

Και όμως, τόσα χρόνια, αφήσαμε αυτά τα φαινόμενα να γίνουν οι κυρίαρχες τάσεις της κοινωνίας μας. Άλλοτε λιγότερο, άλλοτε περισσότερο, το πολιτικό σύστημα της χώρας συμβιβάστηκε, παρέμεινε άπραγο απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα της Ελλάδας.

Ακριβώς αυτές οι πρακτικές και οι αντιλήψεις προκάλεσαν και αρνητικά οικονομικά αποτελέσματα: σπατάλη, πελατειακή διασπάθιση χρημάτων, μόνιμο «καπέλο», μίζα, φακελάκι, για κάθε υπηρεσία ή προμήθεια, σε βάρος του δημόσιου προϋπολογισμού, σε βάρος της τσέπης του πολίτη.

Σήμερα, αυτή η εποχή τελειώνει, και τελειώνει οριστικά. Η αντίδρασή μας, απέναντι σε ό,τι μας οδήγησε εδώ όπου βρισκόμαστε σήμερα, θα είναι άμεση και αποφασιστική και σε αυτή την κατεύθυνση εργαζόμαστε νυχθημερόν.

Σπάμε κατεστημένα, αντιμετωπίζουμε παθογένειες δεκαετιών. Παθογένειες και πρακτικές στη διακυβέρνηση της χώρας, στο πολιτικό σύστημα, στο οικονομικό μοντέλο της χώρας, στη Δικαιοσύνη, στο χώρο της υγείας, όπου υπάρχει μεγάλη διαφθορά, στο χώρο της εργασίας, στο χώρο του συνδικαλισμού, της επιχειρηματικότητας, παντού. Κάνουμε νέα βήματα.

Στο σημείο όπου βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή, η αλλαγή σελίδας στην ιστορία της χώρας δεν είναι επιλογή, είναι ανάγκη. Και είμαστε αποφασισμένοι να το κάνουμε. Γι' αυτό, κατανοώντας πλήρως τον δικό σας θεσμικό κοινωνικό ρόλο, σας καλώ να στηρίξετε, όχι την Κυβέρνηση, αλλά τη χώρα, σε αυτή την προσπάθεια.

Γιατί το καθήκον μας είναι κοινό, μας αφορά όλους ανεξαιρέτως, όπου κι αν βρισκόμαστε. Και το πιο σημαντικό πια, είναι να προχωρήσουμε και να δουλέψουμε όλοι για ένα καλύτερο αύριο, με κοινωνική ειρήνη, ενωμένοι, με εποικοδομητικές αντιπαραθέσεις, που μας πάνε μπροστά, μέσα από το διάλογο, πάντα χωρίς βία, που όχι μόνο δυσχεραίνει τη συλλογική μας προσπάθεια, αλλά και αδικεί τον εαυτό μας και την εικόνα μας διεθνώς.

Από τη μεριά μου, έχω δεσμευθεί ότι, στη χώρα, όλα πλέον θα αλλάξουν. Από τον τρόπο με τον οποίο κυβερνάται η χώρα και το πώς λειτουργεί το κράτος, μέχρι το μοντέλο της οικονομίας και, από τη διοικητική μεταρρύθμιση, με

την οποία θέλουμε να δώσουμε αποκεντρωμένα εξουσίες στην Περιφέρεια, μέχρι τη ριζική καταπολέμηση φαινομένων όπως η διαφθορά, η πελατειακή αντίληψη, η φοροδιαφυγή, η εισφοροδιαφυγή, που μας οδήγησαν σήμερα εδώ όπου είμαστε.

Θέλω να έχω δίπλα μου - και όχι απέναντί μου - σε αυτή την προσπάθεια τους κοινωνικούς εταίρους. Όλους τους κοινωνικούς εταίρους, αλλά πάνω απ' όλα τους εργαζόμενους. Γιατί σύμμαχοί μας στην προσπάθεια ανατροπής των κακώς κειμένων δεκαετιών, δεν μπορεί να είναι παρά οι πολλοί, όχι οι λίγοι που θα θιγούν. Γιατί όλοι μας έχουμε το δικό μας μερίδιο ευθύνης για το μέλλον.

Προσβλέπω, και ξέρετε την πίστη μου σε συλλογικές διαπραγματεύσεις, στην ανάγκη ουσιαστικής και συνεχούς διαβούλευσης και ευρύτερα. Είναι σίγουρο, προσωπικά είμαι απολύτως πεπεισμένος, ότι η δική σας συνεισφορά σε προτάσεις και αλλαγές, θα μπορέσει να κάνει και την οικονομία ανταγωνιστική, αλλά παράλληλα να προστατεύσει και εισοδήματα, συντάξεις, θέσεις εργασίας και να συμβάλει στην ανάπτυξη της χώρας.

Η συνεισφορά σας μπορεί να είναι μεγάλη, μπορεί και πρέπει να είναι καθοριστική. Συνεισφορά στην αναπτυξιακή διαδικασία, στη στροφή σε ένα διαφορετικό πρότυπο, μιας άλλης ενεργειακής και περιβαλλοντικής πολιτικής, που θα μας δώσει συγκριτικά πλεονεκτήματα - και θέλω να συγχαρώ τη ΓΣΕΕ, για τις μελέτες που έχει κάνει για τις πράσινες δουλειές. Συνεισφορά στην αναδιοργάνωση του κοινωνικού ιστού, της γειτονιάς, του κοινωνικού κράτους, της εμπέδωσης της ευνομίας. Συνεισφορά στις μεγάλες αλλαγές στο χώρο της παιδείας, της κατάρτισης, της υγείας, της πρόνοιας.

Παρά τα έκτακτα μέτρα, όσα δεσμευτήκαμε προεκλογικά, ισχύουν στο ακέραιο. Γι' αυτά δουλεύουμε σήμερα. Θα χρειαστεί μεγαλύτερη προσπάθεια, αλλά οι αλλαγές αποτελούν για εμάς προϋπόθεση για τη βιωσιμότητα της οικονομίας μας, ούτως ώστε να μην ξαναζήσουμε παρόμοια κρίση. Και είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε στον Έλληνα πολίτη αυτό που ζητά, το αυτονόητο: να ζει σε ένα κράτος με κανόνες, με δικαιοσύνη, με ανάπτυξη, με διαφάνεια.

Με μια Διοίκηση, που σέβεται επιτέλους τα χρήματά του και του τα επιστρέφει σε καλύτερες υπηρεσίες και σε ανάπτυξη. Με ένα κράτος, που δίνει δυνατότητες σε όλους και προστατεύει τους αδύναμους. Θα δώσουμε στον εργαζόμενο, αυτό που έχει ευθύνη να δώσει ένα σύγχρονο κράτος, αυτά που σε άλλες χώρες είναι αυτονόητα: ένα ασφαλιστικό σύστημα, που θα του εμπνέει

σιγουριά και δικαιοσύνη, θα του εξασφαλίζει αλληλεγγύη και δίκαιη κατανομή βαρών ανάμεσα στις γενιές, ανάμεσα σε εμάς και τα παιδιά μας. Ένα κράτος, που θα βρίσκεται δίπλα στον πολίτη στη δύσκολη στιγμή, που θα επιτρέπει στη νέα γυναίκα να γίνει μάνα χωρίς δυσκολίες, που θα διευκολύνει το νέο ζευγάρι να σχεδιάσει το μέλλον του.

Πολλοί εργαζόμενοι, το ξέρω, έχουν χάσει σήμερα το δικαίωμα να ονειρεύονται. Θέσεις εργασίας μειώνονται εδώ και χρόνια. Εργοδότες καταπατούν τα εργασιακά δικαιώματα, χωρίς καμία ποινή, ειδικά τα εργασιακά δικαιώματα των πιο αδύναμων. Άλλοι, δεν αποδίδουν ασφαλιστικές εισφορές, τις οποίες ο εργαζόμενος, τους τις έχει εμπιστευτεί, για να τις αποδώσουν στο Ασφαλιστικό του Ταμείο.

Για το λόγο αυτό, έχουμε ήδη ξεκινήσει και θα συνεχίσουμε τις παρεμβάσεις μας παντού. Κατ' αρχήν, με το νομοσχέδιο για τις εργασιακές σχέσεις, με την ενδυνάμωση της Επιθεώρησης Εργασίας, κάνουμε το πρώτο βήμα για την ουσιαστική προστασία των εργαζομένων. Για να έχει ο εργάτης πραγματικά δικαιώματα, όχι μόνο στα χαρτιά.

Θα συνεχίσουμε, με την επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών για τους νέους εργαζόμενους, προκειμένου να δώσουμε ώθηση και κίνητρα για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Να καταπολεμήσουμε την ανεργία, που σήμερα μας απειλεί όλο και περισσότερο και ειδικότερα τους νέους.

Παράλληλα, το επόμενο δίμηνο, προκηρύσσουμε προγράμματα για τη διατήρηση θέσεων εργασίας και τη διάσωση των υγιών επιχειρήσεων από την οικονομική κρίση, μέσα από την κατάρτιση των εργαζομένων σε θέματα εξοικονόμησης πόρων, πράσινης διαχείρισης, εξωστρέφειας των επιχειρήσεων.

Ταυτόχρονα, ανοίξαμε το ΤΕΜΠΜΕ, σε μια προσπάθεια να στηρίξουμε μικρές επιχειρήσεις και πολύ μικρές επιχειρήσεις, αλλά μαζί και τους εργαζόμενους σε αυτές.

Φίλες και φίλοι, εργαζόμαστε παράλληλα για να πάει η χώρα σε ένα άλλο μοντέλο ανάπτυξης, αυτό που λέμε «πράσινη ανάπτυξη», που μας ταιριάζει και δίνει σημαντικά συγκριτικά πλεονεκτήματα στη χώρα μας.

Η ασθενική, κρατικοδίαιτη οικονομία, που επικράτησε επί δεκαετίες, δεν μας οδηγεί πουθενά. Το κράτος συντηρείται από φόρους και εισφορές. Όμως, χωρίς οικονομία, χωρίς παραγωγή, χωρίς ελληνικά προϊόντα και μάλιστα

ανταγωνιστικά, απλά θα δανειζόμαστε. Και ακόμα χειρότερα είναι όταν δανειζόμαστε και τα χρήματα πηγαίνουν στράφι, όχι στην ανάπτυξη, όχι στην παιδεία, όπως έγινε τα τελευταία χρόνια.

Γι' αυτό και έχουμε ξεκινήσει την προσπάθεια να δημιουργήσουμε μια οικονομία βιώσιμη όπου, ναι, ο έντιμος επιχειρηματίας μπορεί να διαπρέψει και να δημιουργήσει θέσεις εργασίας. Όπου ο εργαζόμενος μπορεί να δημιουργήσει και να αμειφθεί για τον κόπο του, δίκαια. Όπου η επένδυση στην παιδεία αυξάνει την αξία της εργασίας και ανοίγει συνεχώς νέους δρόμους ανάπτυξης.

Ήδη, όπως είχαμε δεσμευτεί προεκλογικά, προωθούμε πολιτικές για την πράσινη ανάπτυξη, ρίχνοντας το βάρος στην καινοτομία. Με νομοσχέδια, ήδη έτοιμα, για τις εναλλακτικές και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, που θα φέρουν διεθνείς επενδύσεις.

Για την εξοικονόμηση ενέργειας, από το νοικοκυριό, μέχρι τα ξενοδοχεία, μέχρι τα δημόσια κτίρια, που θα ανοίξουν δουλειές στον κατασκευαστικό κλάδο, αλλά θα μειώνουν και το λογαριασμό της ΔΕΗ. Για την οργάνωση της ανακύκλωσης των απορριμμάτων, που θα αποτελέσουν έναν ολόκληρο νέο βιομηχανικό κλάδο και κλάδο ανάπτυξης.

Τις αμέσως επόμενες εβδομάδες, κάνουμε ένα ακόμα σημαντικό βήμα για την απελευθέρωση των δημιουργικών δυνάμεων της χώρας, φέρνοντας σχέδιο νόμου για τη δραστική μείωση του χρόνου ίδρυσης επιχειρήσεων και καταργώντας έτσι την απίστευτη γραφειοκρατία, που αποτελούσε εμπόδιο για την ανάπτυξη, ιδιαίτερα στην Περιφέρεια.

Μαζί με το νέο νομοσχέδιο για το ΕΣΠΑ και την αναθεώρηση του αναπτυξιακού νόμου, αλλάζουμε τον τρόπο με τον οποίο αναπτύσσεται η πατρίδα μας και στοχεύουμε στη μακροπρόθεσμη σταθερή προοπτική για την οικονομία, αλλά και σε θέσεις εργασίας, σε δουλειές.

Συνεχώς προωθούμε τη στρατηγική μας για συγκεκριμένα μέτρα ανάπτυξης, στηρίζοντας τη μικρομεσαία επιχείρηση και την τόνωση της αγοράς.

Πάνω απ' όλα, αποκαθιστούμε, με κάθε μέσο και κάθε τρόπο, την κοινωνική δικαιοσύνη στη χώρα μας. Ήδη, προχθές, συζητήθηκε στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, καινούργια ρύθμιση για τη μείωση του κόστους των φαρμάκων. Και θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε για τη μείωση αυτού του κόστους, ώστε να μπορούν, όχι μόνο τα Ασφαλιστικά Ταμεία, αλλά και οι ασθενείς, να δουν

πραγματικά δικαιοσύνη σε αυτό τον τομέα. Διότι είναι μια τεράστια σπατάλη και αδικία απέναντι στον εργαζόμενο και τον συνταξιούχο.

Με το φορολογικό νομοσχέδιο που παρουσιάσαμε χθες - και την Τρίτη κατατίθεται στη Βουλή - κάνουμε το πρώτο αποφασιστικό βήμα για τη δίκαιη κατανομή των υποχρεώσεών μας απέναντι στην Πολιτεία και το κοινωνικό σύνολο, αλλά και για την αναδιανομή των εισοδημάτων στη χώρα. Χρόνια τώρα, το φορολογικό μας σύστημα ευνοούσε κάποιους προνομιούχους, με πολλά πραγματικά εισοδήματα και ελάχιστες έως μηδαμινές φορολογικές υποχρεώσεις.

Χρόνια τώρα, όλο το βάρος έπεφτε στους μισθωτούς και σε όσους δεν μπορούσαν να κρύψουν τα εισοδήματά τους. Χρόνια τώρα, συντεχνίες εξασφάλιζαν προνομιακούς συντελεστές φορολόγησης και ασυλία από το σύστημα.

Χρόνια τώρα, το εργαλείο, που έπρεπε να είναι η αιχμή του δόρατος της Πολιτείας απέναντι στην αδικία, είχε γίνει εργαλείο αναπαραγωγής και διόγκωσης ακριβώς αυτής της αδικίας και ανισότητας.

Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί. Πρώτα απ' όλα, γιατί είναι αδικία, εμείς αυτό πιστεύουμε, αλλά γιατί είναι και αντιαναπτυξιακό. Γιατί πηγαίνουν τα χρήματα στους λίγους, ενώ χρειαζόμαστε να πηγαίνουν στους πολλούς, που είναι εκείνοι οι οποίοι προχωρούν και αναπτύσσουν την οικονομία και την αγορά.

Με μια νέα φορολογική νομοθεσία, κλείνουμε αυτό τον κύκλο της αδικίας. Μπαίνουμε στην εποχή της κοινωνικής δικαιοσύνης. Οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, τα μικρά και μεσαία εισοδήματα που προέρχονται από εργασία, παύουν να φέρουν το μεγαλύτερο βάρος. Όλοι πλέον θα συμβάλλουν στα δημόσια έσοδα, ανάλογα με τις πραγματικές τους δυνατότητες, ανάλογα με τα πραγματικά τους εισοδήματα.

Τελειώνουν οριστικά οι αδιανόητες φοροαπαλλαγές και τα εξοργιστικά προνόμια των λίγων. Όλα τα εισοδήματα θα φορολογούνται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, απ' όπου και αν προέρχονται - όπως βεβαίως, και των μεγαλομετόχων.

Μειώνονται οι συντελεστές για τα χαμηλά και τα μεσαία εισοδήματα. Αυξάνονται για εκείνους που κερδίζουν πολλά και, άρα, πρέπει να συνεισφέρουν περισσότερο.

Φορολογούμε πηγές πλούτου, που μέχρι σήμερα βρίσκονταν σε ένα ιδιότυπο καθεστώς προστασίας, λες και στη χώρα μας η φορολογική πολιτική δεν

ασκούνταν για το συλλογικό και το δημόσιο καλό, λες και δεν έχουν όλοι τα ίδια δικαιώματα, λες και οι κυβερνήσεις δεν εκλέγονται από τον λαό, αλλά από κέντρα συμφερόντων, κέντρα πλούτου και επιρροής, που δικαιούνται καλύτερη μεταχείριση από τους υπόλοιπους πολίτες.

Φορολογούμε, από τη μεγάλη ακίνητη περιουσία, μέχρι τα μερίσματα από τις μετοχές, και από τις off shore επιχειρήσεις, μέχρι την εκκλησιαστική περιουσία. Χτυπάμε αλύπητα και τη φοροδιαφυγή. Και να είναι βέβαιοι, όσοι νομίζουν ότι θα συνεχίσουν να μη δηλώνουν τα εισοδήματά τους, ότι τα πράγματα πλέον άλλαξαν.

Δεν γίνεται τη φοροδιαφυγή, να την πληρώνουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Η ανοχή των μισθωτών και των συνταξιούχων, όσων δεν μπορούν να κρύψουν τα εισοδήματά τους, τελείωσε. Και εγώ συμμερίζομαι την οργή που αισθάνονται, όταν πληρώνουν γι' αυτούς που μπορούν και φοροδιαφεύγουν.

Ήρθε η ώρα να αναλάβουν όλοι τις ευθύνες τους. Να τηρούν τις υποχρεώσεις, που επιβάλλονται για όλους από το νόμο. Το κράτος αλλάζει ώστε, αντί να υποκύπτει στην εξαγορά, τη διαφθορά και την ανομία, να σταματήσει επιτέλους την ατιμωρησία.

Αυτό είναι ένα μήνυμα, που θα ήθελα από εδώ, από τον συνδικαλιστικό χώρο της ΓΣΕΕ, να περάσω σε όλους: να τελειώσει επιτέλους η ατιμωρησία στη χώρα μας. Όλοι είναι ίσοι απέναντι στο νόμο.

Και βέβαια, όπως είπα και χθες στο Υπουργικό Συμβούλιο, με το φορολογικό νομοσχέδιο, αλλά και με κάθε άλλο που προωθούμε, κάνουμε αλλαγές που δεν είχαν γίνει για δεκαετίες και, μάλιστα, σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, όσο ποτέ άλλοτε σε αυτή τη χώρα.

Εάν υπάρξουν ή υπερβολές ή αδικίες, εδώ είμαστε να αναγνωρίσουμε και λάθη, και να τα διορθώσουμε προς το καλύτερο, προς το συμφέρον όλων, υπηρετώντας τους πολλούς, υπηρετώντας τον κάθε πολίτη, τα δικαιώματά του, την ελληνική οικονομία και την ευημερία του τόπου.

Κυρίες και κύριοι, οι στόχοι που θέσαμε δεν είναι εύκολοι. Και γνωρίζουμε όλοι καλά, ότι τα πράγματα στην Ελλάδα δεν θα αλλάξουν ως δια μαγείας, από τη μια μέρα στην άλλη. Θα χρειαστεί σκληρή δουλειά, και από όλους μας, για να πετύχουμε.

Η σημερινή Κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι δουλεύει σκληρά, ότι είναι έτοιμη να συγκρουστεί με συμφέροντα, ότι είναι έτοιμη να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται, χωρίς να υπολογίζει μικροκομματικές σκοπιμότητες. Κάνουμε το πρώτο βήμα και ζητάμε από όλους να συνταχθούν μαζί μας σ' αυτή την σκληρή προσπάθεια, μια προσπάθεια για όλους μας.

Η κατάσταση είναι εμπόλεμη. Δίνουμε μάχη με τα συμφέροντα και εντός και εκτός συνόρων, που θέλουν να εκμεταλλευτούν τη δύσκολη θέση, την αδυναμία στην οποία σήμερα βρίσκεται η Ελλάδα. Όμως, κάνουμε πόλεμο και με τον κακό μας εαυτό, με τον ατομικισμό μας, με το μικροσυμφέρον μας, με τις εύκολες λύσεις, που μεταθέτουν τα προβλήματα στους συμπολίτες μας ή στα παιδιά μας, για να αφυπνίσουμε και την συλλογική μας συνείδηση.

Σε αυτό τον πόλεμο, δεν υπάρχει περιθώριο κάποιου να μείνουν στα μετόπισθεν. Ο καθένας έχει το δικό του ρόλο, το δικό του μετερίζι, αλλά και τη δική του ευθύνη. Αν όμως όλοι, συντεταγμένα, παλέψουμε σε αυτή τη μάχη, αυτό τον πόλεμο θα τον κερδίσουμε.

Ξέρουμε ότι η κοινωνία αγκομαχάει υπό το βάρος των προβλημάτων. Ξέρει όμως ότι υπάρχει άλλος δρόμος. Είμαι σίγουρος ότι δεν υπάρχει κανείς, μα κανείς στην Ελλάδα, που να πιστεύει ότι αυτή η χώρα δεν έχει τεράστιες δυνατότητες. Η Ελλάδα, ο Ελληνισμός, έχουν τεράστιες δυνατότητες, αρκεί να τις διαχειριστούμε σωστά και δίκαια. Και ο καθένας μπορεί να αξιοποιήσει αυτές τις δυνατότητες, από τη θέση όπου υπηρετεί.

Το συνδικαλιστικό κίνημα στη χώρα μας έχει πετύχει πολλά κατά τη διάρκεια της ιστορίας του, και δικαίως αισθάνεται υπερήφανο. Χαίρομαι, λοιπόν, που υπάρχει φέτος στο Συνέδριό σας μεγάλη συμμετοχή και ξένων αντιπροσωπειών, εκπροσώπων πολλών συνδικαλιστικών κινήματων, που έρχονται για αλληλεγγύη σ' αυτή την κρίση που περνά ο τόπος. Θέλω να τους καλωσορίσω, να τους χαιρετίσω, όπως και να καλωσορίσω τον Γκάι Ράιντερ και τον Τόμας Τζένκινς, αλλά και πολλούς άλλους, που βρέθηκαν εδώ για να είναι παρόντες σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή.

Θέλω να ξέρουν ότι έχουμε ξεκινήσει μια πρωτοβουλία, έναν αγώνα, και μέσα από τη Σοσιαλιστική Διεθνή, αλλά και πρόσφατα, με ηγέτες και άλλων πολιτικών χώρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για τις αναγκαίες ρυθμίσεις και ελέγχους στη διεθνή χρηματοπιστωτική αγορά. Μια μάχη κατά των κερδοσκόπων, μια μάχη

για τη διαφάνεια, μια μάχη, ώστε επιτέλους οι αγορές να υπηρετούν τους πολίτες, και όχι το αντίστροφο - όχι οι πολίτες τις αγορές.

Για εμάς, τους προοδευτικούς ανθρώπους, ναι, υπάρχουν οι αγορές, αλλά είναι εκεί για να ρυθμίζονται προκειμένου να υπηρετούν τον άνθρωπο, τον πολίτη, την κοινωνία, την οικονομία, την ευμάρεια της οικονομίας, με δίκαιο τρόπο.

Και χαίρομαι που έμαθα ότι ο Γκάι Ράιντερ, μαζί με τον Πρόεδρο Λούλα - με τον οποίο ελπίζω σύντομα να συναντηθώ - έχουν ξεκινήσει και εκείνοι μία ανάλογη πρωτοβουλία. Ας ενώσουμε, λοιπόν, αυτές μας τις πρωτοβουλίες - νομίζω ότι είναι ώρα - σε πλανητικό επίπεδο. Μπορεί να ήταν ένα όραμα παλαιότερων γενεών, αλλά σήμερα βλέπουμε ότι η κεφαλαιοκρατία έχει ενώσει τις δυνάμεις της. Πρέπει λοιπόν, επιτέλους, και οι εργαζόμενοι, και οι πολίτες του κόσμου, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, για να μπορέσουμε να έχουμε λόγο, να μπορέσουμε να αμβλύνουμε τις ανισότητες, που πλήττουν και εμάς, αλλά και πολλούς άλλους στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Γιατί είναι άδικο, εκείνοι που σώσαμε πέρυσι, δηλαδή οι Τράπεζες, με χρήματα των λαών μας, από τους φόρους των εργαζομένων, σήμερα, να γυρίζουν και να μας ζητάνε και λογαριασμό, να μας κατακρίνουν ότι υπάρχουν και ελλείμματα του Δημοσίου, τα οποία οι ίδιοι δημιούργησαν επειδή τους σώσαμε. Με αυτό βεβαίως δεν θέλω να πω ότι, στην Ελλάδα, δεν έχουμε τα ιδιαίτερα προβλήματά μας και δεν είχαμε τις δικές μας ευθύνες, αλλά αυτή είναι μια άλλη υπόθεση.

Είναι άδικο, επίσης, να κάνουν οι εργαζόμενοι θυσίες και, σε λίγα δευτερόλεπτα - και το εννοώ, σε λίγα δευτερόλεπτα - κάποιιο πίσω από ένα κομπιούτερ, να μπορούν να κερδοσκοπούν με πρακτικές, ώστε αυτές οι θυσίες να χάνονται και να πηγαίνουν κερδοσκοπικά στις τσέπες αυτών των ανθρώπων. Αυτές τις αδικίες πρέπει να χτυπήσουμε σε ευρωπαϊκό και σε διεθνές επίπεδο. Και γι' αυτό η συνεργασία μας είναι τόσο σημαντική. Χαίρομαι, λοιπόν, Γκάι Ράιντερ, που είσαι εδώ μαζί μας. Θα δώσουμε και εδώ τη μάχη μαζί.

Σήμερα, πάντως, στην Ελλάδα, βρισκόμαστε σε ένα σημείο καμπής, σε μια νέα πρόκληση για την ιστορία μας. Και εσείς, η σημερινή ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος, καλείστε σ' αυτή την ιστορική συγκυρία να αναλάβετε μεγάλες ευθύνες, ευθύνες που και σε εσάς αναλογούν.

Η στάση σας θα είναι κρίσιμη, η συμβολή σας θα είναι πολύτιμη. Και το χρωστάμε στην πατρίδα μας, το χρωστάμε στους εαυτούς μας και πάνω απ' όλα το χρωστάμε στα παιδιά μας, να αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις. Το χρωστάμε στα παιδιά μας, στη νέα γενιά, που δεν έχει καμία απολύτως ευθύνη για το χθες και για τη σημερινή κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα. Έχει όμως μεγάλη αγωνία για το αύριο, αν θα βρει δουλειά, αν θα λάβει τη σωστή μόρφωση, αν θα έχει επαρκείς συντάξεις, αν θα έχει ένα βιώσιμο φυσικό περιβάλλον, αν θα έχει πολιτισμό, ή θα βρει βαρβαρότητα στη ζωή της. Αν τελικά θα καταφέρει η νέα γενιά να ζήσει με αξιοπρέπεια, ελπίδα, ευκαιρίες και προοπτική.

Ξέρω, γνωρίζω πολύ καλά, ότι οι μέρες που περνάμε, αλλά και οι μέρες που έρχονται, θα είναι δύσκολες. Όμως, θέλω να ξέρετε - και το λέω από εδώ, από το βήμα της ΓΣΕΕ - και δεσμεύομαι σε όλους τους εργαζόμενους, σε όλους τους πολίτες, ότι οι κόποι μας θα πιάσουν τόπο. Θα πιάσουν τόπο και θα αλλάξουμε τη χώρα.

Τώρα, ας ανταποκριθούμε στην πρόκληση, για να βγούμε από τη σημερινή κρίση. Να ξέρετε, όμως, ότι με τις μεγάλες τομές που κάνουμε, θα έχουμε αλλάξει οριστικά τον ρου της χώρας μας και θα έχουμε δημιουργήσει μια κοινωνία Δικαίου, ώστε σε τρία χρόνια από τώρα να έχουμε γυρίσει οριστικά σελίδα, έχοντας βάλει στέρεες βάσεις για την Ελλάδα της δικαιοσύνης και της ευημερίας. Μια Ελλάδα, που θα μας κάνει όλους υπερήφανους.

Σας ευχαριστώ και εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου σας.